

Obyczaje Wielkanocne

Co to jest Wielkanoc?

Wielkanoc to najważniejsze święto chrześcijańskie, którego treścią jest wspomnienie i uobecnienie zmartwychwstania Jezusa; jest to święto ruchome, obchodzone w niedzielę po pierwszej wiosennej pełni Księżyca, a w Kościołach wschodnich zwykle w innym terminie, po żydowskim święcie Paschy. Obchody Wielkanocy poprzedza Post zwany Wielkim. Zgodnie z nauką Kościoła Post Wielki powinien być czasem umartwień wzmożonej

pobożności. Ma przybliżyć wiernym najważniejsze tajemnice wiary i przygotować ich do godnego uczestnictwa w wielkim święcie Zmartwychwstania. Od zawsze Święta Wielkiej Nocy były czasem radości oraz zabaw na świeżym, wiosennym powietrzu. Radując się żegnano długi, bo aż czterdziestodniowy post świętowano Zmartwychwstanie Chrystusa.

Obyczaje Wielkanocne.

Wiosenne porządki

Dawniej początek wiosny był idealną okazją do wielkich porządków. Sprzątało się mieszkania, malowało domy, robiło się świąteczne dekoracje i przyozdabiało nimi pomieszczenia. Nadal panuje zwyczaj sprzątania domu tuż przed Wielkanocą. Wedle starego zwyczaju, wszyscy domownicy muszą przyłożyć się do porządków

Malowanie jaj

Każdy region naszego kraju ma swój charakterystyczny sposób ozdabiania jaj. Są one symbolem pomyślności oraz rodzącego się życia. Stanowią bardzo ważny element Wielkanocy.

Święconka

Potrawy wielkanocne, układane w koszyczku i święcone w kościele w Wielką Sobotę. W przygotowanym przez nas koszyczku powinno znaleźć się przynajmniej 8 pokarmów lub potraw. Oczywiście zawsze możemy dodać do nich czekoladowego zajaczka i parę kurczaczków do dekoracji. Święcone pokarmy zapewniają przede wszystkim pomyślność zdrowie oraz dostatek. Przeczytaj jakie znaczenie przypisuje się poszczególnym składnikom tradycyjnej święconki wielkanocnej.

Co powinno się znaleźć w koszyczku ze święconką?

1. **Baranek**- to znak Chrystusa, którego katolicy nazywają zamiennie z " Barankiem Bożym". Figurka wykonana z ciasta, lukru lub chleba odwołuje się do zwycięstwa życia nad śmiercią oraz odkupienia grzeszników, przez śmierć Jezusa na krzyżu w Wielki Piątek.
2. **Jajko**- tak jak baranek jest symbolem triumfu życia nad śmiercią. To również oznaka płodności i odradzającego się życia. Dzielenie się nim umacnia rodzinne więzi.
3. **Wędlina**- w koszyczku ma zapewnić zdrowie, płodność i dostatek całej rodzinie. Święci się przede wszystkim wyroby wieprzowe, czyli kawałek szynki lub kiełbasy.
4. **Chleb**- wkładamy na znak przemiany jaka dokonała się podczas Wielkiego Czwartku. Wtedy Chrystus przemienił swoje ciało w chleb częstując nim apostołów podczas ostatniej wieczerzy. Symbolizuje pomyślność oraz dobrobyt. Do święcenia wystarczy włożyć małą czerstwą kromeczkę lub posmarowaną masłem.
5. **Ciasto**- pojawiło się w koszyczkach ze święconką stosunkowo niedawno. Najczęściej wkładamy do koszyka niewielką babeczkę.
6. **Chrzan**- to przede wszystkim oznaka ludzkiej siły.
7. **Sól**- to symbol prostoty życia.
8. **Pieprz**- odwołuje się do symboliki gorzkich ziół.
9. Oprócz potraw, bardzo ważne jest również miejsce na bazie oraz bukszpan. Ich zielony kolor odwołuje się do nadziei. Bukszpan to nadzieja chrześcijan na zmartwychwstanie i nieskończoność ich życia. Wierzbowe bazie według pradawnych wierzeń zapewniają nagrodę w Niebie

Niedziela Wielkanocna

Jest to najważniejsze święto chrześcijańskie, które upamiętnia Zmartwychwstanie Pańskie. Niedziela Wielkanocna jest świętem ruchomym (obchodzonym w pierwszą niedzielę po wiosennej pełni księżyca). To właśnie od niej oblicza się kalendarz najważniejszych świąt kościelnych. W niedzielę o godz. 6 rano wierni biorą udział w mszy rezurekcyjnej. Dawniej nabożeństwo odbywało się w Wielką Sobotę o północy. W parafiach organizowane są także procesje.

Lany Poniedziałek- Śmigus Dyngus

Dawniej Wielkanocny Poniedziałek polegał na biciu wierzbowymi gałązkami po nogach oraz wzajemnym oblewaniu się wodą. Miało to symbolizować wiosenne budzenie się do życia i oczyszczenie z brudu, chorób oraz grzechu. Dziś śmigus-dyngus jest ruchomym świętem, traktowanym jako zabawa o charakterze ludowym. W odróżnieniu od pierwotnych tradycji wodą oblewa się wszystkich, bez wyjątków. Dla żartów mogą być polewane nawet osoby nieznanym. Zwyczaj przypomina ogółem zabawę w oblewanie się wodą.

Opracowała:

Łucja Krulikowska

Zosia Trębicka SP 1